



דברים לזכרו של אלירם באשר

גלעד יצחקי

הכרתי אותך בקורס הראשון לשימאות מקרקעין של המכללה למינהל, שנערך בירושלים בשנת 1975.

בניגוד לרוב המשתתפים בקורס, באת מעולם המקרקעין בזכות אביך ז"ל שהיה גם הוא איש מקרקעין.

בירושלים של אז הייתה קבוצה קטנה של שמאים צעירים שנהגו להיפגש לדיון בנושאי שימאות. באותה עת משרד השמאי הממשלתי, שם עבדתי, היה ברחוב בן יהודה 5 (שלא היה אז מדרחוב), ליד קפה עטרה המיתולוגי. משרדו של אביך שכך בקרבת מקום. היינו נפגשים מדי פעם ואז למדתי להכיר אותך כאיש מקצוע בעל ידע, חשיבה מקורית וגם כאדם.

בשנת 1980, לאחר הסכם השלום עם מצרים, נוצר הצורך להסתייע בשמאים חיצוניים לצורך עריכת שומות פיננסיים התושבים והעסקים בימית וסיני.

צירפתי אותך לצוות שלנו, יחד עם עוזי קמ"ר ז"ל. בעבודה הוכחת נאמנות, חריצות ויוזמה – שאלה תמיד היו תכונות שאפיינו אותך.

גם בחלוף השנים אהבתי להיפגש ולשוחח איתך על כוס קפה (וסיגריה) ולמדתי להכיר אותך כאדם מיוחד המוצא את דרכו בחיים לא רק בעבודת השימאות, אלא גם בנושאי אמנות וחינוך.

זכורה לי גם פתיחת תערוכת הציורים שלך בתיאטרון גבעתיים, שהייתה בבחינת אירוע מרשים.

צר לי מאוד שהלכת מאתנו, עדיין כה צעיר.

זכרך יישאר עמנו.

אלירם באשר דברים לזכרו

סם רובל

קשה לי מאוד לדבר על אלירם בלשון עבר. אלירם היה בעבורי, כשמאי צעיר בראשית שנות ה-80, לא רק חבר, אלא גם מודל לחיקוי בזכות ידיעותיו והבנתו הרחבה והמקיפה בתחום השמאות.

אלירם התחבר לפן המשפטי שבעבודת השמאות. כמומחה מטעם בית המשפט הכין חוות דעת מקצועיות, שעוררו הערכה רבה בקרב השופטים.

כתיבתו השמאית של אלירם אופיינה בדייקנות וביסודיות תוך אמינות והעדר משוא פנים.

אלירם נולד והתחנך בירושלים והתגורר בה שנים ארוכות עם משפחתו וילדיו; טל, גל ומתן.

יש להזכיר גם שאלירם גדל במשפחה שאביו מוותיקי ירושלים עיסוקו היה בתחום הנדל"ן.

אלירם היה "ירושלמי שורשי", המוכר היטב בחוגים חברתיים ועסקיים בעיר.

בשנות השמונים שימש כשמאי בקביעת פיצויי הפינוי למפוני ממילא עבור חברת קרתא, לפיתוח ירושלים בע"מ. בזכות אישיותו, הגינותו ומקצועיותו הפינוי התבצע בהצלחה רבה.

בעשרים השנים האחרונות פרצה היצירה מתוכו והציור היה לו כלי ביטוי, מחאה וחיפוש.

הוא עבר להתגורר ביפו ולמד ציור ואומנות במכללת "אבני" וכן במסגרות שונות בדרום צרפת, שם הציג עבודותיו בפני ילדים ומתבגרים שהגיבו לעבודות בציורים של עצמם.

אלירם לא הסתפק בקו וצבע, אלא בחר להביע ולהתבטא גם באמצעות שירים שכתב. אלו נאספו בחמישה ספרים.

אלירם הציב במרכז יצירתו את האדם וסבלו ומטרתו הייתה להניע מחאה כדי לחולל שינוי חברתי. במשך 6 שנים קיים בביתו ביפו, בשיתוף עם עמותת "מופת", את המיזם ההתנדבותי לפיתוח יכולת ההתבוננות והרגישות החברתית, באמצעות האומנות בקרב תלמידים. התלמידים הגיבו על עבודות האמנות של אלירם ביצירות משלהם – ציור וכתבו והשתתפו ברב שיח שהנחו אנשי מחלקת ההעצמה של העמותה.

עבודותיו האומנותיות של אלירם הוצגו בתערוכות יחיד ובתערוכות ניידות בארץ ובעולם.

בעשור האחרון כיהן כיועץ קופת התגמולים של עובדי הסוכנות היהודית והיה שותף בקביעת מדיניות הנדל"ן של הקופה.

בשנת 2013 חזר אלירם עם אשתו להתגורר בירושלים.

בנובמבר 2014 חלה בסרטן ובמשך שנה נאבק באצילות נפש, אך ללא הצלחה. המחלה הכריעה אותו ב 14.12.2015.

הוא הותיר אחריו בני משפחה, חברים ומכרים כואבים ומתגעגעים.

יהי זכרו ברוך